

Sygn. akt I CSK 523/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa P. T.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowo - Budowlanej "O." z siedzibą
w W.

o zapłatę,

oraz sprawy z powództwa wzajemnego Spółdzielni Mieszkaniowo - Budowlanej
"O." z siedzibą w W.

przeciwko P. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda - pozwanego wzajemnego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Wprawdzie skarżący odwołał się do istotnych zagadnień prawnych, niemniej nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurystyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 niepublikowane). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 – 16, poz. 243). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września

2004 r., II CZ 94/04, niepublikowane). Przedstawione w skardze kasacyjnej pytania nie spełniają wyżej zasygnalizowanych wymagań dla zagadnienia prawnego.

Artykuł 4 ust. 7 i 7¹ u.s.m. w obecnym brzmieniu rozróżnia dwa rodzaje opłat eksploatacyjnych, a mianowicie:

- 1) opłaty na pokrycie kosztów zależnych od spółdzielni oraz
- 2) opłaty na pokrycie kosztów niezależnych od spółdzielni.

Zawiadomienie spółdzielni jest adresowane imiennie do oznaczonej osoby i stanowi jednostronną czynność prawną spółdzielni w juretrycznym tego słowa znaczeniu, wywołującą - po upływie oznaczonych w art. 4 ust. 7 i 7¹ u.s.m. okresów - zmiany w zakresie wysokości pobieranych dotychczas opłat eksploatacyjnych. Taka czynność prawna jest działaniem, które nie może zostać zrealizowane, jeżeli oświadczenie woli spółdzielni nie dojdzie do wiadomości adresata. Według art. 61 § 1 k.c. złożenie oświadczenia woli innej osobie zostaje dokonane, gdy doszło do adresata w taki sposób, że mógł on zapoznać się z jego treścią.

Ustawodawca nie określił wyraźnie, w jakiej formie ma być sporządzone zawiadomienie, a jedynie zaznaczył, że "zmiana wysokości opłat wymaga uzasadnienia na piśmie". Skoro dla uzasadnienia zmiany wysokości opłat została zastrzeżona zwykła forma pisemna, to należy przyjąć, że samo zawiadomienie powinno być także sporządzone w zwykłej formie pisemnej.

Wskazane ponadto w skardze kasacyjnej zarzuty dotyczą przede wszystkim ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanych przez Sąd Apelacyjny; tymczasem zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez Sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.)

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).